

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 2T/25/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8315010080
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivan Daňo
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2016:8315010080.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné samosudcom JUDr. Ivanom Daňom v trestnej veci obžalovaných G. M. a G. L., pre spolupáchateľstvo zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 20 k § 294 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona a iné, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 16. marca 2016 v Humennom, takto

r o z h o d o l i :

Obžalovaní:

1. G. M. B. F. F. , nar. XX.XX.XXXX v E., trvale bytom Z. XXX, okres SU., prechodne bytom E., X. G.Á. XXXX/X,
2. G. L. O. Q. Y. C. , nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. A. XXX, okres E.,

s ú v i n n í , ž e

1. G. M. v presne nezistenom čase v mesiaci február 2014 si s úmyslom dodatočných úprav zadovážil expanznú akustickú zbraň, a to útočnú pušku zn. ČZ vz. 58 výrobného čísla P29378 spolu s koženou brašňou na zásobníky, dvomi zásobníkmi, ako aj protokolom o novom kusovom overení zbrane č. 112/02147/2014, ktorú následne v mieste svojho prechodného pobytu na ul. 1. mája v Snine nedovolené upravil a sfunkčnil, resp. neaktivoval ako strelnú zbraň na ostré strelivo a taktiež si do predmetnej zbrane ešte na presne nezistenom mieste v obci Ubl'a, okres Humenné, zadovážil deväť kusov ostrého, vojenského streliva spôsobilého strelby kalibru 7,62 x 39 mm, pričom zbraň spolu so strelivom do dňa 20.08.2014 bez povolenia držal v mieste prechodného pobytu,

2. G. M. po vzájomnej dohode s G. L. v presne nezistenom čase od mesiaca máj 2014 až do dňa 21.08.2014 v mieste trvalého pobytu G. L. v obci E. A., O. E., ako aj na iných miestach bez povolenia držali nedovolené upravenú dlhú strelnú palnú zbraň, pôvodne vojenskú opakovaciu pušku, guľovnicu systému Mauser, modelu 98, kalibru 7,92 mm s odstránenými výrobnými číslami spolu s 30 ks nábojmi kalibru 7,62x39 mm, z toho 11 ks vojenské puškové náboje krycej značky výrobcu „bxn" s celoplášťovými strelami a 19 ks poľovnícke puškové náboje zn. Barnaul s poloplášťovými strelami, ktoré mali napáskované v dvoch zásobníkoch,

3. G. M. potom, čo G. L. zo E. A. prechádzala v presne nezistenom čase vo večerných hodinách dňa 22.08.2014 okolo rodinného domu č. XXX v obci E.U. A., O. E., uvidela za týmto rodinným domom stáť s osobným motorovým vozidlom G. M., ktorého sa zľakla, nakoľko vedela, že je nahnevanej na celú svoju rodinu pre udanie na políciu, že má schované zbrane a náboje, na ňu G. M. kýval, aby sa nebála a aby prišla k nemu, kde sa začali spolu rozprávať o udalosti, čo sa stala a menovaná G. L. začala G. M.

vytýkať, prečo to všetko spravil, že prečo sa na nich hnevá, jej následne G. M. povedal, že vie, že ho udala na polícii jeho sestra L. E. a H. M. a že ak bude musieť ísť do basy, tak že zabije svoju matku H. D., svoju sestru L. E., švagra M. E., ich deti a ďalšiu sestru H. M., a to so zbraňou, ktorú má schovanú a zakopanú s nábojmi a posledný náboj si nechá pre seba,

obž. G. M.

4. dňa 13.10.2015 v čase o 14.14 hod. viedol ako nevodič bez príslušného vodičského oprávnenia osobné motorové vozidlo zn. VW Golf, EČ E.-XXXAZ po ceste I/74 v obci Kolonica, okres Snina, kde bol hliadkou ODI T. riadnym a predpísaným spôsobom zastavovaný, nerešpektovoval znamenie na zastavenie vozidla a začal s vozidlom unikať na obec M., pričom počas úteku pred hliadkou ODI nerešpektovoval dopravné predpisy, svojou bezohľadnou jazdou cez obec ohrozoval chodcov, ako aj ostatných účastníkov cestnej premávky, v dôsledku čoho po výjazde z obce hliadka Okresného dopravného inšpektorátu T. použila varovné výstrely do vzduchu, v dôsledku čoho vodič zastavil vozidlo až na klesaní na obec M. a následne bolo zistené, že viedol vozidlo bez príslušného vodičského oprávnenia a v čase zákazu činnosti viesť motorové vozidlá, ktorý mu bol uložený rozhodnutím Okresného dopravného inšpektorátu v E. pod sp. zn. O.-T.-XXXX-XX/XXXX-D. zo dňa 25.04.2014, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 25.04.2014, na dobu 30 mesiacov, teda do 25.10.2016,

5. v presne nezistenom čase v nočných hodinách z 22.04.2015 na 23.04.2015 jazdil s vozidlom zn. VW Golf, Y. E.-XXXAZ po štátnej ceste medzi mestami G. K. E. v blízkosti obce U. C., pričom následne bolo zistené, že vozidlo viedol bez príslušného vodičského oprávnenia a v čase zákazu činnosti viesť motorové vozidlá, ktorý mu bol uložený rozhodnutím o priestupku Okresného dopravného inšpektorátu E. pod sp. zn. O.-T.-XXXX-XX/XXXX-D. zo dňa 25.04.2014, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 25.04.2014, na dobu 30 mesiacov, teda do 25.10.2016 a trestným rozkazom Okresného súdu v T. sp. zn. 2T/103/14 zo dňa 21.07.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 20.08.2014, uznaný vinným z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. a v spojení s rozsudkom Okresného súdu v T. sp. zn. XT/XX/XXXX zo dňa 10.03.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 10.03.2015, mu bol okrem iného uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na dobu jedného roka,

6. dňa 10.10.2015 o 23.30 hod. viedol ako nevodič bez príslušného vodičského oprávnenia osobné motorové vozidlo zn. Volkswagen Golf, Y. E.-XXXAZ po miestnej komunikácii v obci L. A., pri rodinnom dome č. XX sa stretol s oproti jazdiacou hliadkou polície z Obvodného oddelenia PZ E., ktorá ho chcela predpísaným spôsobom zastaviť a skontrolovať, hliadke následne z miesta ušiel na nespevnenú lesnú cestu medzi rodinnými domami č. XX K. XX, kde s vozidlom zastavil a pred hliadkou polície z vozidla ušiel do neďalekého lesa, pričom následne bolo zistené, že viedol vozidlo bez vodičského oprávnenia a v čase zákazu činnosti viesť motorové vozidlá, ktorý mu bol uložený rozhodnutím o priestupku Okresného dopravného inšpektorátu E. pod sp. zn. O.-T.-O.-XX/XXXX-D. zo dňa 25.04.2014, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 25.04.2014, na dobu 30 mesiacov, teda do 25.10.2016,

t e d a

obž. G. M. v bode 1 samostatne a v bode 2 spoločným konaním si zadovážil a držal strelivo a strelnú zbraň bez povolenia a

v bode 3 sa inému vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to vzbudilo dôvodnú obavu a čin spáchal na chránenej osobe,

v bodoch 4,5,6 maril a podstatne sťažoval výkon rozhodnutia súdu a iného orgánu verejnej moci tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie iného štátneho orgánu o zákaze činnosti,

obž. G. L. v bode 2 spoločným konaním držal strelivo a strelnú zbraň bez povolenia,

č í m s p á c h a l i

obž. G. M. v bode 1, 2 zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., v bode 2 spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., v bode 3 prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák.,

v bodoch 4,5,6 pokračujúci prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák.

obž. G. L. v bode 2 zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák.

Za to sa
o d s u d z u j ú:

obž. G. M.

Podľa § 294 ods. 2 Tr. zák. za použitia § 42 ods. 1, § 36 písm. d/, h/, l/, n/, § 37 písm. h/, m/, § 38 ods. 2, 3 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 38 /tridsaťosem/ mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. pre výkon trestu odňatia slobody sa zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák. súd obžalovanému u k l a d á aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na dobu 2 /dvoch/ rokov.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zároveň súd z r u š u j e rozsudok Okresného súdu T. sp. zn. XT/XX/XXXX zo dňa 10.03.2015, právoplatný 10.03.2015, čo do výroku o treste, ktorým R. G. M. O. na trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 15 mesiacov, ako aj na trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na dobu 1 roka, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 44 Tr. zák. súd u obž. G. M. vo vzťahu k pokračujúcemu prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. u p ú š ť a od uloženia ďalšieho trestu, lebo má za to, že vyššie uložený trest odňatia slobody v trvaní 38 mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, ako aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na dobu 2 rokov, je dostatočný.

obž. G. L.

Podľa § 294 ods. 2 Tr. zák. za použitia § 36 písm. d/, j/, § 38 ods. 2, 3, § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d/ Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 20 /dvadsať/ mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. súd uložený trest obžalovanému podmienne odkladá a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. sa mu určuje skúšobná doba v trvaní 2 /dvoch/ rokov.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. súd ukladá obž. M. trest prepadnutia veci, a to expanznú akustickú zbraň - útočnú pušku zn. ČZ vz. 58, výrobného čísla P29378, koženú brašnu na zásobníky a 2 zásobníky,

a obž. G. M. a obž. G. L. trest prepadnutia veci, a to vojenskú opakovaciu pušku, guľovnicu systému Mauser modelu 98, kalibru 7,92 mm s odstránenými výrobnými číslami, ako aj 2 kusy zásobníkov.

Podľa § 60 ods. 6 Tr. zák. sa vlastníkom prepadnutých vecí stáva štát.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry v Humennom podal obžalobu na obžalovaných G. M. K. G. L. pre zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovanie so zbraňami podľa § 294 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., ktorého sa mali dopustiť v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák., tak, ako je uvedený v bode 2 tohto rozsudku a

obžalovaný M. aj sám tak, ako je uvedený v bode 1 tohto rozsudku, na obžalovaného M. aj pre prečin nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, ako je uvedený v bode 3 rozsudku a následne, v priebehu hlavného pojednávania, podal na obžalovaného M. aj ďalšiu obžalobu, pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, ako je uvedený v bodoch 4 až 6 tohto rozsudku. Prvá obžaloba sa viedla pod sp. zn. 2 T/25/2015 a druhá pod. sp. zn. 2 T/24/2016.

V priebehu vykonávania dokazovania na hlavnom pojednávaní, uznesením Okresného súdu Humenné sp. zn. 2T/25/2015 zo dňa 17.02.2016 boli spojené obidve trestné veci proti obžalovanému G. M. na spoločné konania a rozhodnutie s tým, že ďalšie konanie sa bude viesť pod sp. zn. 2T/25/2015.

Na hlavnom pojednávaní, po prednesení obžaloby prokurátorom, samosudca poučil obidvoch obžalovaných o ich možnosti a práve urobiť niektoré z vyhlásení v zmysle § 257 ods. 1 písm. a), b) Tr. por., po ktorom poučení obžalovaný M. prehlásil, že poučeniu porozumel a následne vyhlásil, že je vinný zo skutkov, ktoré sú uvedené v obžalobe Okresného prokurátora v Humennom. Také isté vyhlásenie obžalovaný M. urobil v priebehu dokazovania na hlavnom pojednávaní aj vo vzťahu ku skutkom uvedeným v bodoch 4 až 6 tohto rozsudku. Obžalovaný L. uviedol, že sa necíti byť vinným zo spáchania skutku.

Keďže obžalovaný G. M. po zákonom poučení vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutkov, ktoré sa mu kladú za vinu v obžalobách okresného prokurátora, súd pristúpil u neho k otázkam v zmysle § 333 ods. 3 Tr. por. písm. c/, d/, f/, g/, a h/, na čo uviedol:

písm. c) - či rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, udáva, že áno, rozumie, čo je podstatou skutku, ktorý sa mu kladie za vinu,

písm. d) - či bol ako obvinený poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa mohol s ním radiť o spôsobe obhajoby, uviedol, že áno, bol poučený o všetkých svojich právach a mohol sa radiť s obhajcom

písm. f) - či rozumie právnej kvalifikácii skutku, udáva, že áno, rozumie právnej kvalifikácii trestného činu

písm. g) - či bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestný čin jemu kladený za vinu, udáva, že áno, bol uzrobený s trestnými sadzbami

písm. h) - či sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchaný skutok, ktorý sa mu kladie za vinu, udáva, že áno, dobrovoľne sa priznal ku skutku.

Súd následne na základe vyššie uvedeného podľa § 257 ods. 7 Tr. por. uznesením rozhodol, že prijíma vyhlásenie obž. G. M., že je vinný zo skutkov, z ktorých je obžalovaný a zároveň v zmysle § 257 ods. 8 Tr. por. súd považoval dokazovanie v rozsahu ohľadne viny u obžalovaného M. za skončené a vykonal iba dokazovanie ohľadom trestu.

U obžalovaného G. L. súd vykonal celé dokazovanie, teda ohľadom viny aj trestu, a to výpoveďou obžalovaného, výpoveďou G. M., výpoveďami svedkov H. D., L. E., H. M., M. E., G. L., C. I.L., G. F., C. E., G.. D. H., A. E., oboznámil sa so závermi znaleckého posudku KEÚ PZ Košice aj ďalšími vo veci zadováženými dôkazmi, a na základe výsledkov takto vykonaného dokazovania zistil a ustálil skutkový stav tak, ako je uvedený v bode 2, vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Z výpovedí obž. G. L. vyplynulo, že tento spáchanie skutku uvedeného v bode 2 rozsudku a tým aj spáchanie trestnej činnosti popiera. Uviedol, že mal vedomosť o tom, že G. M. si zakúpil samopal vz. 58, ako nefunkčnú expanznú zbraň a vedel aj to, že neskôr tento samopal sfunkčnil. O nábojoch nájdených u G. M. nevedel nič. Uviedol, že vreco s hlavňou od pušky našiel náhodne pri hľadaní kosačky, pod stropom v šope, ktorú má na dvore. Toto vreco potom vyniesol z dvora vonku a povedal o ňom svojej vnučke L. E., ktorá to oznámila polícii, ktorej veci v mechu vydal, aj keď neskôr, v konaní pred súdom povedal, že policajtom ich vydala vnučka L. E., resp. jej manžel M. E.. O nábojoch vo vreci nevedel a poprel, že by mu predmetnú pušku, v nerozobratom stave, odovzdal vnuk G. M.. Má za to, že vnuk ho obviňuje krivo a mohol ho na to naviesť jeden z policajtov. Ďalej obžalovaný L. dodal, že v čase, keď obžalovaný M. mal doniesť uvedenú zbraň do jeho dvora, ani nebol doma, ale bol v obci D., lebo chcel kúpiť holuby od pána I., no pretože začalo pršať, tak sa vrátili domov.

Takúto obranu obžalovaného L. súd považoval za tendenčnú v snahe zbaviť sa trestnej zodpovednosti, neuveril jej a má za to, že táto je dostatočne vyvrátená ostatnými vo veci vykonanými dôkazmi.

Predovšetkým je obžalovaný L. z tohto skutku usvedčený spoluobžalovaným G. M., ktorý od začiatku trestného stíhania tvrdil, že puška nájdená u deda G. L. patrí dedovi. V konaní pred súdom obžalovaný M., vo vzťahu k tomuto skutku, spočiatku uviedol, že vypovedať nechce, lebo dedovi nechce ublížiť, no následne dodal, že dedo o tejto zbrani vedel. Uviedol, že predmetnú pušku, zabalenú vo vreci, v nerozobratom stave, teda v stave, že sa z nej dalo strieľať, priniesol spoločne so svedkom C. E. dedovi - obžalovanému L. do jeho rodinného domu. Ten ju zobral a odložil. Svedok C. E. v tom čase nebol, vo dvore, lebo stal na niekde ceste a preto ani nemusel počuť o čom sa on s dedom rozprávali.

Obžalovaný M., zo skutku uvedeného v bode 2 rozsudku, usvedčoval obžalovaného L. aj pri konfrontácií, ktorá bola medzi nimi vykonaná v prípravnom konaní, kde okrem iného uviedol, že puška bol najprv odložená v letnej kuchyni a následne bola nájdená v garáži, pod plechom, kde zateká. Dodal, že tam by ju on určite neodkladal, lebo by zhrdzavela.

Svedkyňa L. E. uviedla, že o vyhrážkach G. M. o jej zabití, o zabití jej manžela, detí, sestry H. M., matky H. D. a napokon seba samého, ak pôjde do basy, vedela od svojej babky a mala obavy o svoju rodinu, keďže v minulosti G. bil mamu aj sestru a rodine nadával, že sú „bonzáci“. Pokiaľ ide o zbrane, matka jej ukázala v G. gauči súčiastky zo zbrane, ktoré dali handričkou do igelitovej tašky a mama ich odniesla na políciu, nakoľko sa bála, aby ich u nej nenašli policajti, lebo v tom čase bola v podmienke. Sám G. C. jej povedal o kúpe nefunkčného samopal za 250,- eur, na ktorom plánoval prevŕtať hlaveň a sfunkčniť ho. Dodala, že na druhý deň jej zavolať dedo - obžalovaný L., že pri hľadaní kosačky našiel zbraň a nakoľko s tým nechce mať nič spoločné, aby zavolať na políciu, čo aj urobila. Svedkyňa má za to, že táto zbraň patrí C. E., ktorého jej brat nechce namočiť, lebo sú kamaráti, ale určite nepatrí jej dedovi. Čo sa týka prečinu nebezpečného vyhrážania zo strany obž. G. M. dodala, že o tom sa dozvedela od svojej sestry, ktorej to G. povedal, zľakla sa, bola v šoku, no o svoj život sa nebojí.

Svedkyňa H. M., sestra obžalovaného G. M., uviedla, že po oznámení na políciu jej matkou, dedo G. L. na druhý deň políciu odovzdal aj pušku, ktorú u neho v dome skryl G.. Preto sa jej a ďalším rodinným príslušníkom brat začal vyhrážať zabitím, ale ona si myslí, že brat by to neurobil. Na hlavnom pojednávaní dňa 17.01.2016 svedkyňa uviedla aj to, že videla jednu pušku, o ktorej sa bavili obžalovaný G. M. a C. E., že ju dedo chcel od G.. O tom sa bavili u nich doma, no nevedela kedy to bolo, ani nevedela uviesť, či to bola tá istá zbraň, ktorá bola následne vydaná policajtom. Na tomto pojednávaní svedkyňa dodala, že počula, ako sa v byte na ulici 1. Mája dohadovali obidvaja spoluobžalovaní a dedo hovoril G., aby veci doniesol k nemu hore, aby nemal zbytočné problémy.

Svedkyňa H. D. - matka obž. G. M., na hlavnom pojednávaní využila svoje právo a odmietla vypovedať proti synovi a otcovi a preto boli prečítané jej výpovede z prípravného konania. Vtedy uviedla, že v auguste 2014 vyhnala syna G. M. s jeho družkou L. I. z bytu a v gauči, na ktorom spával G., našla súčiastky zo zbrane a tieto odniesla na políciu. O zakúpení samopal vedela. Našla aj kožené puzdro s nábojmi, a to v kúpeľni pod vaňou. O zbrani nájdenéj u otca G. L. nevedela nič.

Svedok M. E. uviedol, že nemal obavy z G. rečí, jemu sa ani nevyhrážal, lebo sa ho bojí. Aj jemu G. spomínal, že nefunkčný samopal chce sfunkčniť prevŕtaním hlavne a robil to v L. A.. Čo sa týka zbrane, ktorá sa našla v dome obžalovaného L. uviedol, že o tejto zbrani sa dozvedel od deda- obž. L., ktorý mu zavolať, že je vo vreci, načo jeho manželka zavolať na políciu a on následne išiel s policajtm, aby si ju zobrali. V tom čase dedo - obžalovaný L. bol v jeho byte v E., povedal mu kde sa zbraň nachádza a preto on ukázal policajtom vrece so zbraňou, no on sa jej ani nedotkol.

Za účelom preverenia tvrdení obžalovaných ohľadom skutku uvedeného v bode 2 rozsudku, ktorý sa kládol za vinu obidvom spoluobžalovaným, bol vypočutý svedok C. E.. Ten potvrdil výpoveď obžalovaného G. M., keď uviedol, že v jednom prípade bol u neho G. M. s tým, že našiel nejakú pušku. Následne išli k ihrisku a tam ju vytiahol spod sedačky auta. Puška bola staršia, mala drevenú pažbu, nabíjala sa na páčku a bola zabalená v plátennom mechu. G. sa vyjadril, že pušku vezie k dedovi G. L., za ktorým potom spoločne išli a G. ju dedovi ukazoval. Potom ju dal naspäť do mecha a mech zobral dedo, spolu išli do zadnej časti dvora. Svedok nevedel uviesť, o čom sa rozprávali obidvaja, lebo stal na ceste a oni dvaja boli vo dvore, no keď sa G. M. o chvíľu vrátili povedal, že puška je odložená. O

ďalšej trestnej činnosti obžalovaného G. M. svedok nevedel, akurát mal vedomosť, že zakúpil expanzný samopal.

Svedkyňa G. L., manželka obž. G. L., potvrdila, že vnuk G. M. sa jej v E. A. sťažoval, že mama ho udala, on bude mať z toho problém a že zabije matku, sestry, švagra, pretože má niekde zakopanú zbraň a ukryté náboje a posledný náboj nechá pre seba. Toto rozpovedala L. E.Č. a tá to povedala svojej matke. Uviedla, že dňa 25. júla 2014 spolu s vnučkou G. videli, ako G. vychádza zo šopy a povedal im, že tam odniesol nejaké súčiastky. Podľa jej názoru pušku do šopy odniesol G., ktorý tam chodil každý deň. Vreco s puškou našiel jej manžel pri hľadaní kosačky a keď zistil, že sa jedná o zbraň, mech vyhodil z dvora do záhrady a povedal o ňom vnučke L.U. E..

Z výpovede svedka C. I. vyplýva, že v presne nezistený letný večer, no nevedel v ktorom roku, v obci D. bol obžalovaný L., ktorý chcel pozrieť holuby. Bol tam s vnučkou a jej manželom, ale žiadneho holuba si nevybral, lebo sa rozprchlí. O trestnej činnosti obžalovaného L. vedomosti nemal.

Z výpovede svedkyne G. F. - sestry obžalovaného M. a vnučky obžalovaného L. je zrejmé to, že v jednom prípade prišla do rodinného domu svojho deda- obžalovaného L., lebo na ďalší deň mala ísť na lekárske vyšetrenie do Sniny. Vo večerných hodinách, keď dedo bol so sestrou L. a jej manželom na holuby, prišiel do domu brat - obžalovaný G. M., v rukách mal červené vreco a povedal, že priniesol dedovi súčiastky načo mu povedali, aby ich odložil. Kde ho odložil to nevidela, lebo odišla do izby. Počas nasledujúcich dní sa u nich nič neudialo, dedo vreco našiel až potom, čo matka udala G., pričom ona sama nemala vedomosti, aby dedo mal nejaké zbrane.

Súd vo veci následne vypočul ako svedkov aj príslušníkov polície Mgr. D. H. a A. E. a to za účelom preverenia tvrdenia obžalovaného L. ohľadom vydania predmetnej zbrane, ktorú našiel vo svojej šope, pri hľadaní kosačky.

Z výpovede svedka Mgr. H. vyplýva, že po tom, čo mu bolo oznámené, že treba prijať oznámenie p. L., ktorý mal nájsť zbraň, išiel na miesto s kriminalistickým technikom, kde sa už nachádzal aj „operatívce“ p. E.. Tam mu p. L. povedal, že keď hľadal kosačku, tak našiel mech a po jeho otvorení zistil, že sa tam nachádza zbraň a nejaké komponenty a že to uložil do predzáhradky oproti rodinnému domu. Po príchode na uvedené miesto a otvorení mecha, za prítomnosti p. L., bolo zistené, že sa tam nachádza puška, dva zásobníky a náboje. Pán L. B.m povedal, že tieto veci nie sú jeho, preto ho vyzval, aby ich vydal, povedal mu, že s ním potrebuje spísať zápisnicu, čo sa nakoniec aj stalo a uviedol v nej to, čo predtým tvrdil. Svedok jednoznačne potvrdil, že veci im vydal obžalovaný L..

Z výpovede svedka A. E. je zrejmé, že telefonicky ho kontaktoval svedkyňa L. E., že jej dedo, G. L., našiel nejaké zbrane v obci E. A. a nikto iný ako G. M. ich tam nemohol schovať. Následne, po informácií svojich nadriadených, išiel túto informáciu preveriť. V E. k nemu do auta nastúpili L. E.Á. a jej manžel a išli do rodinného domu p. L., ktorý v tom čase mal byť u lekára v E.. Následne informoval svojich nadriadených, že je potrebné vyslať aj výjazdovú skupinu, lebo pri potoku sa má nachádzať mech, v ktorom sa majú nachádzať zbrane. To, kde sa mech nachádza mu ukázal p. M. E.Á.. Následne tam došiel aj p. L. a po čase aj vyšetrovateľ s kriminalistickým technikom, a ďalší postup už realizoval vyšetrovateľ, ktorý potom vyzval p. L., aby mu uvedenú vec vydal, potom ho požiadal, aby ho nasledoval na OO PZ v E., kde s ním spísal zápisnicu o vydaní veci ako aj zápisnicu o výsluchu svedka, pričom bol poučený. Svedok ďalej uviedol, že pri tomto výsluchu p. L. uviedol, že uvedená zbraň nemôže patriť nikomu inému len G. M.. Dodal, že keď aj on vyťažoval G. M. k uvedenej veci tento ma povedal, že predmetnú pušku našiel v lese nad obcou E. A., vyskúšal ju a následne odniesol svojmu dedovi G. L., ktorý mu povedal, že ju porieši a spýtal sa ho, či má aj iné zbrane alebo náboje. Mal mu povedať, že ešte má iné náboje a tieto mu na druhý deň alebo dva dni aj doniesol.

Zo záveru znaleckého posudku KEÚ PZ Košice / č. I. 189/ vyplýva, že predložené vojenské puškové náboje sú strelivom a môže ich nadobudnúť do vlastníctva len držiteľ zbrojného preukazu, zbrojnej licencie alebo zbrojného sprievodného listu na trvalý vývoz. Nie sú označené na civilné použitie a sú spôsobilé strelby. U predloženej dlhej strelnej palnej samočinnej zbrane, ide o zbraň, ktorá bola dovolene upravená na expanznú zbraň, na strelbu nábojkami a následne znovu nedovolene upravená na strelbu ostrými nábojmi. Je to zakázaná zbraň kategórie A.

Z ďalšieho záveru znaleckého posudku, toho istého ústavu / č. I. 195/, je zrejmé, že aj v rozobratom stave predložená, nedovolená upravená dlhá strelná palná zbraň, pôvodne vojenská opakovaná puška, guľovnica, systému Mauser, model 98, kaliber 7,92 mm s odstránenými výrobnými číslami, je možné charakterizovať ako zakázanú zbraň. Rovnako aj predložené náboje sú strelivom a môže ich nadobudnúť do vlastníctva len držiteľ zbrojného preukazu, zbrojnej licencie alebo zbrojného sprievodného listu na trvalý vývoz, pričom nie sú určené na civilné použitie.

Na základe výsledkov takto vykonaného dokazovania súd dospel k záveru a presvedčeniu, že nielen obžalovaný G. M., ale aj obžalovaný G. L. sa dopustili žalovanej trestnej činnosti, tak ako to je uvedené jednak v obidvoch obžalobách, ale aj vo výrokovvej časti tohto rozsudku, že týmto konaním, tak po stránke objektívnej, ako aj po stránke subjektívnej naplnili pojmové znaky žalovaných trestných činov a preto ich uznal za vinných. O vine obžalovaného M. pochybnosti neboli, lebo sa k trestnej činnosti sám priznal a usvedčil z nej aj spoluobžalovaného L., ktorý spáchanie trestnej činnosti popieral, no súd nemal dôvod neveriť jeho tvrdeniu a toto jeho tvrdenie, podľa názoru súdu, je potvrdené aj ďalšími, vo veci vykonanými a vyššie uvedenými dôkazmi.

Pokiaľ ide o obranu obžalovaného L. vo vzťahu k skutku uvedenému v bode 2 tohto rozsudku, k tejto súd uvádza, že táto nie je dôvodná, ale ako to už bolo uvedené aj vyššie tendenčná v snahe zbaviť sa trestnej zodpovednosti. Ako totiž vyplýva z výsledkov vykonaného dokazovania, tak obžalovaný M. ako aj svedok E. zhodne uviedli, že zbraň, ktorú doniesli do dvora obžalovaného L. bola v nerozobratom stave, no po tom, čo táto bola vydaná policajtom, je zrejmé, že táto už bola rozobratá, čo je zrejmé aj zo zhotovenej fotodokumentácie. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že súd je toho presvedčenia, že obžalovaný L. určite predmetnú zbraň nenašiel len náhodou, ako to uviedol, teda keď hľadal kosačku, lebo na také miesto by ju určite neodložil, ale preto, že sa dozvedel, že matka obžalovaného a jeho dcéra H. D. vydala policajtom časti rozobratého samopal, ktoré našla vo svojom byte a mal obavu, že policajti môžu hľadať aj ďalšie zbrane a to aj v jeho rodinnom dome. Súd nezistil, žiadne relevantné dôvody, pre ktoré by mali tak obžalovaný M., ako aj svedok E. bezdôvodne usvedčovať obžalovaného L. z tohto skutku. Naopak v tomto smere sa javí účelová výpoveď obžalovaného L., ktorý až v konaní pred súdom uviedol, že v čase keď obžalovaný M. mal doniesť pušku sa doma nenachádzal, ale mal byť v obci D., spolu s vnučkou L. E. a jej manželom, ktorí mu to spoločne aj so svedkyňou F. a jeho manželkou potvrdili. Podľa názoru súdu, ak by to bola pravda, tak o tejto skutočnosti by sa určite tak obžalovaný L., ale aj títo svedkovia zmienili už vo svojich predošlých výpovediach. Zároveň v žiadnej z týchto výpovedí / okrem výpovede manželky obžalovaného/ sa neuvádza presný dátum, kedy obžalovaný M. doniesol uvedenú pušku do rodinného domu, ani presný dátum, kedy bol obžalovaný L. v obci D. a chcel kúpiť holuby, lebo všetci ostatní svedkovia uviedli, len približne, kedy sa tieto skutočnosti mali stať. Za danej situácie súd aj výpovede svedkov, ktorí potvrdzovali obranu obžalovaného, nepovažoval za vierohodné.

Z odpisu z registrov trestov bolo zistené, že obžalovaný G. M. má jeden záznam v registri trestov za spáchaný prečin podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák., za ktorý bol odsúdený k 4-mesačnému podmienčnému trestu odňatia slobody so skúšobnou dobou 1 rok a k trestu zákazu činnosti viesť všetky motorové vozidlá na jeden rok.

G. M. podľa správy o povesti Mesta E. má hlásený prechodný pobyt v E. na ul. X. G. XXXX/X. Nie je platcom dane z nehnuteľnosti, nevykonáva aktivačnú činnosť a nezapája sa do spoločenského a verejného života. Doposiaľ nebol riešený v priestupkovom konaní pre spáchanie priestupku.

Z odpisu z registrov trestov obžalovaného G. L. bolo zistené, že nemá nijaký záznam v registri trestov. Podľa správy Obce E. A. je dôchodcom, do verejného života sa nezapája, ale všetko vidí v negatívnom svetle. Je veľa nezhôd medzi jeho rodinnými príslušníkmi, ktoré už viackrát riešila polícia a vyšetrovatelia. Jeho správanie voči najbližším susedom je komplikované a dlhodobo sú v rozhnevanej polohe.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery pre oboch obžalovaných súd prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatelov, ich pomery, ako aj možnosti ich nápravy. Obžalovaný G. M. trestnú činnosť páchal jednak pred tým než bol odsúdený právoplatným rozhodnutím Okresného súdu T. sp. zn. X F. zo dňa 10.03.2015 /skutky uvedené v bodoch 1-3 rozsudku/ a jednak po tomto odsúdení /skutky uvedené v

bodoch 4-6 rozsudku/ a preto do úvahy prichádzalo jednak uloženie súhrnného trestu a jednak uloženie aj trestu samostatného.

Pri ukladaní súhrnného trestu súd u obžalovaného G. M. zistil prítomnosť štyroch poľahčujúcich okolností, a to, že spáchal trestné činy vo veku blízkom veku mladistvých (§ 36 písm. d/ Trestného zákona), že trestnej činnosti sa dopustil pod vplyvom tiesnivých osobných pomerov alebo rodinných pomerov, ktoré si sám nespôsobil a to v dôsledku zlých vzťahov v rodine (§ 36 písm. h/ Trestného zákona), že sa k spáchaniu trestných činov priznal a oľutoval ich (§ 36 písm. l/ Trestného zákona) a že napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom (§ 36 písm. n/ Trestného zákona) a pomohol usvedčiť aj spoluobžalovaného L.. Priťažovalo mu, že spáchal viac trestných činov (§ 37 písm. h/ Trestného zákona) a že už bol za trestný čin odsúdený (§ 36 písm. n/ Trestného zákona). Vzhľadom na to, že u obžalovaného M. prevažujú poľahčujúce okolnosti, v zmysle ust. § 38 ods. 3 Trestného zákona znižuje sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu. Keďže obvineného G. M. súd odsudzoval za tri trestné činy, bral do úvahy zákonné ustanovenie, ktoré sa vzťahuje na trestný čin najprísnejšie trestný, t.j. na zločin nedovolené ozbrojovanie a obchodovanie so zbraňami podľa § 294 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, kde v zmysle ods. 2 je trestná sadzba tri až osem rokov odňatia slobody.

Pokiaľ ide o obžalovaného G. L., pri ukladaní trestu súd u neho zistil prítomnosť dvoch poľahčujúcich okolností - spáchal trestný čin ako osoba vo vyššom veku (§ 36 písm. d) Trestného zákona) a viedol pred spáchaním trestného činu riadny život (§ 36 písm. j) Trestného zákona). Preukázaná nebola u neho žiadna priťažujúca okolnosť. Keďže u obžalovaného prevažujú poľahčujúce okolnosti, v zmysle ust. § 38 ods. 3 Trestného zákona znižuje sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Za danej situácie súd má za to, že dôslednú prevýchovu obžalovaného G. M. možno docieľiť súhrnným trestom odňatia slobody, za ktorý považuje aj trest odňatia slobody v trvaní 38 mesiacov nepodmienečne, teda pri dolnej hranici trestnej sadzby uvedenej pri najprísnejšom zo zbiehajúcich sa trestných činov. Súd má za to, že aj takto uložený trest môže na obžalovaného M. dostatočne výchovne pôsobiť v tom smere, že si uvedomí nesprávnosť svojho konania a v budúcnosti sa už viac trestnej činnosti nedopustí a že zároveň takto uložený trest môže splniť svoj výchovný účel aj z hľadiska generálnej prevencie.

Pretože obžalovaný G. M. pred spáchaním trestnej činnosti nebol vo výkone trestu odňatia slobody, bol zaradený pre výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Pretože spáchal trestnú činnosť aj v súvislosti s vedením motorového vozidla súd mu uložil aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na dobu dvoch rokov. Súčasne súd u neho zrušil výrok o treste v rozsudku Okresného súdu T. sp. zn. XT/XX/XXXX zo dňa 10.03.2015, ktorým bol odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 15 mesiacov, ako aj na trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na dobu 1 roka, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento rozsudok obsahovo nadväzujúci, pokiaľ jeho zrušením stratili podklad.

Za skutky uvedené v bodoch 4-6, ktorých sa obžalovaný M. dopustil po tom, čo bol odsúdený vo veci tunajšieho súdu sp. zn. XT/XX/XXXX zo dňa 10.03.2015 do úvahy prichádzalo uloženie samostatného trestu. Za uvedený prečin zákon dovoľuje uložiť páchatelovi trest odňatia slobody v trvaní až na dva roky. Súd ma však za to, že vyššie uložený trest odňatia slobody v trvaní 38 mesiacov nepodmienečne, spoločne s trestom zákazu činnosti, sú dostatočné na jeho nápravu a prevýchovu a preto v zmysle ustanovenia § 44 od uloženia ďalšieho trestu u neho upustil.

Pokiaľ ide o obž. G. L., podľa názoru súdu, pri prevahe poľahčujúcich okolností, by u neho aj uloženie trestu odňatia slobody na spodnej hranici trestnej sadzby bolo prísne. Sú má za to, že u neho sú splnené podmienky na použitie ustanovenia § 39 ods.1 Tr. zák. pre mimoriadne zníženie trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby a že na jeho prevýchovu postačí aj uloženie trestu odňatia slobody vo výmere 20 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu a so skúšobnou dobou dva roky. U tohto obžalovaného - ide o osobu vyššieho veku, s podlomeným zdravím - totiž ide o prvé vybočenie z medzí zákona. Je zrejme len to, že zbraň u seba mal, ale nebolo preukázané, aby s uvedenou zbraňou, ktorú mu dal O. M., nejakým spôsobom aj aktívne nakladal.

Súd uložil obidvom obžalovaným aj trest prepadnutia veci, a to u oboch prepadnutie vojenskej opakovacej pušky, guľovnice systému Mauser modelu 98, kalibru 7,92 mm s odstránenými výrobnými

číslami, ako aj dva kusy zásobníkov a u obžalovaného G. M. D. expanznej akustickej zbrane - útočnej pušky zn. ČZ vz. 58 výrobného čísla P29378, koženej brašne na zásobníky a dvoch zásobníkov, lebo ide o veci, ktoré boli použité na spáchanie trestnej činnosti a vyžaduje si to aj všeobecný záujem, teda, aby takéto veci mali v držbe len osoby na to oprávnené, pričom vlastníkom prepadnutých vecí sa v zmysle zákona stáva štát. Aj takto uložené tresty sú podľa názoru súdu pre oboch obžalovaných dostatočné, primerané a v neposlednom rade korešpondujúce so záujmom spoločnosti na jej ochrane a prevýchove oboch páchatel'ov trestnej činnosti.

S prihliadnutím na všetky hore uvedené skutočnosti, ako aj citované zákonné ustanovenia bolo potrebné vo veci rozhodnúť tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od dňa jeho oznámenia na Krajský súd v Prešove prostredníctvom tunajšieho súdu. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takej osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokolvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci. Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že takýto výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba. Odvolanie môže podať, a to i proti vôli obžalovaného v jeho prospech, jeho zákonný zástupca, jeho obhajca a štátny orgán starostlivosti o mládež. Po vyhlásení rozsudku sa môže oprávnená osoba odvolania výslovne vzdať.